

РЕШЕНИЕ

№ 34937

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 30.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирон

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **4600** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. В. Р. с [ЕГН] от [населено място], срещу заповед № ЗСПД/Д-С-О/2496 от 24.01.2025 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – О., с която е отказана месечна социална помощ за допълване на доходите по реда на чл.9 от ППЗСП, потвърдена с решение № 22-РД06-0038 от 25.03.2025 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. – град.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие на материалния закон и с целта на ЗСП. Оправеното до съда искане е за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се представлява. В депозирано по делото становище е заявено, че се поддържа жалбата и по изложените в нея съображения се моли оспорения акт да бъде отменен. Претендира разноски.

Ответникът – директор на дирекция „Социално подпомагане“ - О., редовно призован не се представлява.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, Трето отделение, 66-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление – декларация вх. № ЗСП/Д-С-0/2496 от 19.11.2024 г. подадено от Д. В. Р. за отпускане на месечна социална помощ за допълване на доходите . В заявлението - декларация Р. е заявила, че е неомъжена, безработна, не притежава ЕР на ТЕЛК. Посочено е, че съжителства с М. Р. (леля) и през предходните шест месеца преди подаване на заявлението-декларация няма доходи.

По повод подаденото заявление-декларация за отпускане на месечна социална помощ за допълване на доходите, социален работник от дирекция „Социално подпомагане" - О. е извършил посещение на настоящия адрес на Д. В. Р.. Последната не била намерена на посочения адрес и било оставено уведомление по образец за извършеното посещение. С уведомлението Р. е била уведомена за необходимостта в 3-дневен срок да се яви за справка в дирекция „Социално подпомагане" - О.. На 21.11.2024 г. М. Р. (леля на Д. Р.) се е явила в дирекция „Социално подпомагане" - О. и е информирала, че племенницата ѝ посещавала, от дирекция „Бюро по труда", обучителен шестмесечен курс в [населено място] и ще се прибере в [населено място] за няколко дни около новогодишните празници. На 27.11.2024 г. социалният работник отново е посетил настоящия адрес на Д. Р. и отново е оставил уведомление с указан нов 3-дневен срок за явяване в дирекция „Социално подпомагане" - О., на което Р. не се е явила. В социалния доклад е отразено, че при направените две посещения на адреса, на 15.11.2024 г. , 27.11.2024 г., на 08.01.2025г. и 14.01.2025г., 20.01.2025г. Д. Р. не е намерена на адреса и не е дала възможност да бъде извършена социална анкета.

В социалния доклад е направено предложение да бъде отказана месечна социална помощ за допълване на доходите.

В тази връзка е издадена № ЗСПД/Д-С-О/2496 от 24.01.2025 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - О., с която на Д. В. Р. е отказана месечна социална помощ за допълване на доходите по реда на чл.9 от ППЗСП .

На основание чл. 8 от ППЗСП, социалните помощи се отпускат на лица и семейства по настоящ адрес, на който се извършва и социална анкета. Лицето към настоящия момент е изпратено от ДБТ на шестмесечен курс в гр. Ст. 3."

Заповедта е оспорена по административен ред и потвърдена с решение № 22-РД06-0010 от 17.01.2025 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. – град.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 13, ал. 2, вр. ал. 1 ЗСП, не се констатира и съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 12, ал. 2 от ЗСП социалните помощи, сред които и отпускане на месечна социална помощ за допълване на доходите след преценка на: 1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата и учебната заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства.

Съгласно чл. 13 от Закона за социално подпомагане социални помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, подадено от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Помощите по ал. 1 се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета.

Отказът за отпускане на социални помощи задължително се мотивира (чл. 13 от ЗСП).

Кръгът на лицата, които имат право да получават месечна социална помощ следва да отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

В конкретния случай видно от съдържанието на процесната заповед, месечна социална помощ на лицето е отказана с оглед на това, че жалбоподателката не е изпълнила задължението си по чл. 27, ал. 3, във вр. с чл. 27, ал. 6 и ал. 7 от ППЗСП за явяване на лицето в ДСП и невъзможност за извършване на социална анкета.

Видно е от всички събрани доказателства, които са непротиворечиви по между си относно липсата на социална анкета, а и не се спори, че преди издаване на оспорената в настоящето производство заповед четири пъти социални служители са посетили посочения от страна на жалбоподателката адрес, като и при четирите посещения същата не е била открита от социалните работници.

Съгласно § 1, т. 11 от ПЗР на Закона за социално подпомагане социалната анкета е дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, извършена от социални работници в Дирекция „Социално подпомагане“, която се изразява в проверки в дома на лицето и/или семейството, в проучване на документация и събиране на информация. Визираното процесуално действие не се изразява само в проверка на лицето на посочения адрес, а и в проучване на документация и събиране на информация.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 1 от ППЗСП изисква установяването на фактите и обстоятелствата от значение за заявеното право на социална помощ, да бъде извършено в срок до 20 дни от подаването на молбата-декларация от социален работник, който извършва социална анкета и изготвя социален доклад съгласно приложение № 2. Не намирането на лицето на посочения адрес в молбата-декларация не съставлява предвидено от чл. 12, ал. 2 от ЗСП материалноправно основание за отказ за отпускане на помощта, още повече, че този адрес за живеене не е променен, а отсъствието от него е само временно. В тази връзка следва да се посочи, че посещението на дома на лицето е само един от способите за събиране на информация при преценката за наличието или липсата на основания за отпускане на социална помощ, а не намирането на лицето на посочения в молбата-декларация постоянен адрес не представлява самостоятелно основание за отказ за отпускане на помощта.

Съгласно легалното определение на понятието „социална анкета“, дадено в §1, т. 11 от ДР на ЗСП, това е: дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, извършена от социални работници в Дирекция "Социално подпомагане", която се изразява в проверки в дома на лицето и/или

семейството, в проучване на документация и събиране на информация.

С оглед на тази разпоредба и нейното законово съдържание, съдът намира, че законодателят не въвежда изискване социалната анкета да се извършва само по постоянен адрес на заявителя, така както ответникът тълкува и прилага закона. Посещението на социалните работници по постоянния адрес на лицето, за да изготвят своя социален доклад, е само един от възможните способи, чрез който те да събират информацията, необходима за преценка наличието или липсата на материално-правните основания за отпускане на заявената социална помощ. Ето защо не намирането на лицето на посочения от него в молбата-декларация постоянен адрес, не представлява и не следва да се извежда като самостоятелно основание за отказ за отпускане на помощта. Следва да се посочи, че социалните служители при извършеното второ посещение на адреса са били наясно, че жалбоподателката не се намира на адреса, с оглед ангажирането ѝ от Бюрото по труда в обучителен шестмесечен курс в гр. Ст. 3..

Изискването за провеждане на социалната анкета по постоянния адрес на лицето е предвидено в разпоредби от подзаконов нормативен акт - чл. 8 и чл. 27, ал. 1 от ППЗСП. Всъщност изискването за извършване на социалната анкета по постоянен адрес на лицата създава за тях единствено задължението да адресират молбата си до съответната Дирекция "Социално подпомагане" по постоянния им адрес. Т.е. постоянният адрес във връзка с правото на социална месечна помощ за допълване на доходите се явява определящ единствено коя е дирекцията за социално подпомагане, до която следва да се отправи искането за отпускането им, както и за определяне на административния орган, компетентен да се произнесе по него.

В случая административният орган въобще не е изследвал действителните възможности и потребности на Д. В. Р. и не е обсъдил отговаря ли тя на нормативните изисквания за отпускане на месечна помощ. От друга страна, след като в Дирекция "Социално подпомагане" - О. е имало информация (което е безспорно по делото), че Р. не е в [населено място], а тя се намира в [населено място] на обучителен курс организиран ДБТ, е следвало съобразно принципа на засиленото служебно начало, установен в чл. 9 от АПК, компетентните длъжностни лица да проявят дължимата активност за установяване на релевантните за преценката на правото да се получи търсената помощ факти и обстоятелства. Вместо това служителите са подхождали формално, при все че от обективна страна не е съществувала пречка за провеждане на социална анкета, при която да се установят всички обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от лица, задължени по закон да осигуряват издръжка.

Предвид това жалбата като основателна следва да бъде уважена, а оспорвания акт - отменен.

При този изход на делото право на разноси притежава жалбоподателя. По делото не са представени доказателства са сторени от Р. разноси, поради което такива не ѝ се следват. Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, III отделение, 66-ти състав,
РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. В. Р. с [ЕГН] , с адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 4, ап. 21, заповед № 3СПД/Д-С-О/2496 от 24.01.2025 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – О., потвърдена с решение № 22-РД06-0038 от 25.03.2025 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. – град..

ВРЪЩА преписката на Дирекция „Социално подпомагане“ – О., за ново произнасяне в съответствие с дадените указания за тълкуване и прилагане на закона.
Решението е окончателно.